עין משפט נר מצוה

מב א מיי' פ"ט מהל' גזילה ומקדש הלכה ט'.

למימרא דעבודת יום כפי פיים וכו' עד והרי תרומת הדשן. תימה לי מאי קפריך אמאי לא מסני תחילה עבודת יום היא כדאמרינן לעיל וי"ל דהכא אתי למימר דבעינן תרוייהו עבודת יום ומיתה זר דלכאורה משמע ליה דרבא דפריך אלא מעתה ה"ק אלא מעתה דקמתיינא זר חיבני פיים ומשמע נמי אלא מעתה דקרית לה עבודת יום אלמא דבעינן תרוייהו לענין פיים הרי אכרים ופדרים דהכי דזר חייב עליהם מ"מ עבודת לילה היא והדר פריך מתרומת הדשן אי ס"ל כרב דלא מיתחייב זר אעבודת סילוק אלמא אע"ג דלא מיתחייב זר עלה בעי פיים וכן פרש"י למימרא דעבודת יום ומיתה מיתה זר בעיא פיים ולא נהירא מה שפי' דבדבר אח"ל דסבר כרב דהא בירושלמי אין זר מתרם רבי יוחנן אמר חייב אלא ס"ל דפריך לעיל קמא דלעיל דקאמר עבודת לילה היא:

אין זר חייב מיתה לא בעיא פיים. וא"ת הרי דישון מזבח הפנימי והמערה י"ל כדמסני דבמיתה תחילת עבודה היא ה"נ אימא דישון מזבח הפנימי תחילת עבודה והקטרה היא ודישון מערה תחילת הדלקה היא וא"ת לרבנן דר"א בן יעקב דאמרי המעלה אכרים לכבש אין מעלה אוהם למזבח מ"מ אין זר חייב עליהן מיתה כיון דיש אחרייה עבודה וא"ל למה מפסיק וי"מ דהא דאמר דהיכא דאין זר חייב עליה דאין מפיסין הייט פיים בפני עצמו אבל הני עיקר פיים הייט בשביל המיתה וי"ל אחיו הכהנים ממכיים עמו ולא נהירא וי"ל כיון דאין אחריהן עבודה אלא מעגין גמר הולכת אכרים לא גריעא בכך לענין פיים: **איבא** דאמרי מתקיף לה רבי זירא וכו'. מ"ל לפרש דאדלעיל קאי דא"ר יוחנן זר מסדר את המערכה חייב וכו' ואקשי ליה רבי זירא וכי יש לך עבודה שבשירה בלילה ופסולה ליכא דאמרי דהכי אקשי ליה רבי זירא וכי יש לך עבודה שיש אחרייה עבודה כי הא שיש אחרייה סידור שני גזירין ופסולה בזר ומתמה הגמ' אאתקפתא דר' זירא ולא והרי אכרים כו' פי' אמנו כל כהאי גוונא לאו עבודה תמה היא הרי אכרים ופדרים דאע"ג דיש אחריהם תרומת הדשן שהיא זקוקה לעיכול אכרים ופדרים כדכתיב (ויקרא ו) היא העולה על מוקדה דהייטו אכרים ופדרים וכתיב בתריה והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה אלמא אף על גב דתרומת הדשן זקוקה לה וגמר עבודת עיכול אכרים היא אפ"ה תמיכת עבודה תמה וזר חייב עליה כיון דאכרים ופדרים זמנם מתחיל מבעוד יום ואי בעי מקטר להו אתמול אי בעי מקטר להו בלילה ותרומת הדשן זמנה אינה אלא בלילה דאמרי לעיל [כ.] כל הלילה והרים כ"ש סידור מערכה כיון דזמנה רק בלילה כדכתיב על מוקדה על המזבח כל הלילה ומינה נפקא לן לקמן בפ"ג (דף לג:) סידור מערכה וסידור שני גזירי עצים לא היא אלא ביומא דכתיב וכנר עליה הכהן עצים בבקר ומינה נפקא לן לקמן בפ"ג (שם) סידור שני גזירין דזקוקא עבודת יום שיש אחריה עבודת יום לא חשיב תמה כגון קבלה והולכה שיש אחריה זריקה ואידי ואידי עבודת יום ניתנו אבל חדא בלילה וחדא ביום ניתמא שפיר דעבודה תמה היא. ומשני סוף עבודה דיממא לעולם סידור מערכה לאו עבודה תמה היא הרי אכרים ופדרים דאע"ג דיש אחריהם סידור שני גזירין דהוו גמר הסידור ואע"ג דהא הויא בלילה והא הויא ביממא ודקשיא לן מאכרים ופדרים הכא לא שייכא לה ואינה גמר עבודה וטפילה לה דאחרכה העלאת אכרים עלמה טפילה לגמר עבודת יום שלפניה היא והרי תרומת הדשן שיש אחריה עבודה הולאת הדשן דחשיבא עבודה לר' יוחנן גופיה אליבא דת"ק דר"א דפסיל בה בעלי מומין ואפ"ה זר חייב עליה לוי אפילו רב לא פטר אלא משום דעבודת סילוק היא אבל עבודה תמה מיקרי ואמאי הא יש אחריה הולאה אלא על כרחך כיון דתרומת הדשן דזקוקא בלילה והולאה אי בעי ביממא אי בעי בלילה איקרי שפיר עבודה תמה אכ"ש סידור מערכה דהוא בלילה דזקוקא דעבודה תמה היא אע"ג דיש אחריה סידור ב' גזירין כיון דהא דזקוקא בלילה והא דזקוקא ביממא ומשני תחילת עבודה דיממא היא כלומר הולאה לא שייכא לה ולא גמר עבודתה היא דתרומת הדשן היא תחילת עבודת יום ואי בעי לא עביד שום עבודה אחריה אלא עבודת יום דהולאת הדשן אינה עבודה בכל יום אלא כשהיו אכרים דאמר רבא דאמר דבכל יום אלא כשהיו אכרים לכבש